

FREGA MEETS SUNDAR

FERDINANDO FREGA

Ο FREGA ΣΥΝΑΝΤΑ ΤΟΝ SUNDAR

THE COMPANY · 11

*Από το Reggio Calabria στο Τσενάι, στα ίχνη του Sundar
Pichai.*

Όταν άκουσα για πρώτη φορά αυτό το όνομα, αναρωτήθηκα σοβαρά ποιος σκατά ήταν αυτός. Όλοι μιλούσαν γι' αυτόν. Είχε σχεδόν πάρει τη θέση του Ναζωραίου — μόνο που δεν ήταν 2.000 χρονών. Ήταν μόλις 54 και ερχόταν από εκείνη την υπέροχη χώρα που λέγεται ΙΝΔΙΑ.

Το μόνο μέρος στον κόσμο όπου αναπνέεις αγγλικό αέρα αλλά ζεις με ασιατική κουλτούρα και κομπόσητα, μέσα σε ένα μείγμα 22 γλωσσών, όπου ζουν μόνιμα σχεδόν 1,5 δισεκατομμύριο άνθρωποι.

Αλλά πίσω στην ιστορία μας: αυτό το όνομα ήταν συνδεδεμένο με μια εταιρεία που λεγόταν ALPHABET. Ούτε ποιοι ήταν αυτοί ήξερα. Νόμιζα ότι ήταν κάποιο είδος κοινοπραξίας που φτιάχτηκε για τους αγράμματους του κόσμου, εκείνους που δεν είχαν ποτέ την τύχη να μάθουν να διαβάζουν και να γράφουν. Ύστερα κατάλαβα ότι δεν έπεφτα εντελώς έξω, γιατί ακριβώς με αυτό ασχολούνταν — μόνο που τα κείμενα, η ανάγνωση και η λογοτεχνία ζούσαν μέσα στο διαδίκτυο, που χρησιμοποιούσε δύο κώδικες: τον ανθρώπινο δεκαδικό και τον αλγοριθμικό δυαδικό.

Ήμουν περίεργος να καταλάβω τον άνθρωπο, κι έτσι, σαν τον Κίπλινγκ, πήρα ένα τρένο και ταξίδεψα από το Reggio Calabria ως τη Βομβάη, που σήμερα τη λένε Μουμπάι.

Ο προορισμός μου ήταν σαφής. Με περίμεναν στο ΤΣΕΝΑΪ, στην πολιτεία ΤΑΜΙΑ ΝΑΝΤΟΥ της νότιας Ινδίας, όπου θα με φιλοξενούσαν αδελφοί της στοάς. Όλοι ήξεραν — από τη Μεγάλη Στοά της Αγγλίας και κάτω — ότι ο αδελφός Frega ζούσε με 70 δολάρια ΗΠΑ τον μήνα και δεν είχε τη συνήθεια να ζητάει τίποτα από κανέναν.

Να με λοιπόν, επιτέλους έφτασα. Με περίμεναν και με πήγαν στο σπίτι τους, αλλά αρνήθηκα και προσπάθησα να νοικιάσω ένα δωμάτιο. Μια διαμονή τριών ημερών ήταν μέσα στις οικονομικές μου δυνατότητες και χωρούσε στον προϋπολογισμό μου.

Είχα μόνο λίγες ώρες για να συνηθίσω τον τόπο, όταν έφτασε ο REGUNATHA να με πάρει. Πού πηγαίναμε;

ΣΤΟ ΙΝΔΙΚΟ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΤΟΥ ΜΑΔΡΑΣ.

Μόλις φτάσαμε, μόλις περάσαμε την πρώτη είσοδο του πανεπιστημίου, είδα μια επιγραφή που με χτύπησε σαν κεραυνός. Το σύνθημά τους, στα σανσκριτικά, μεταφραζόταν έτσι:

Η ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΓΕΝΝΙΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗ ΔΡΑΣΗ.

Μας υποδέχτηκαν δύο καθηγητές, αδελφοί τέκτονες, και αμέσως άρχισα να τους ρωτάω για τον SUNDAR. Ήμουν πεπεισμένος ότι είχε σπουδάσει στο Μαδράς τότε που εκείνοι ήταν ακόμη βοηθοί.

Οι καθηγητές παραδέχτηκαν ότι ήξεραν ποιος ήταν, αν και στην πραγματικότητα είχε σπουδάσει στο ΚΑΡΑΓΚΠΟΥΡ. Αλλά εδώ, είπαν, όλοι τον θεωρούμε δικό μας.

Πριν από οτιδήποτε άλλο, μου εξήγησαν πού βρισκόμασταν. Δεν ήταν μια οποιαδήποτε πανεπιστημιούπολη στη Βοστώνη. Βρισκόμασταν μέσα σε κάτι απίστευτο: το IIT Madras διέθετε

επίσης υπερυπολογιστική ισχύ μέσω του IBM Virgo Super Cluster, με 97 TERAFLIPS υπολογιστικής ισχύος.

Τι στον διάολο σήμαινε αυτό, δεν είχα ιδέα. Δεν καταλαβαίνω τίποτα απολύτως από υπολογιστές, αλλά κουνούσα το κεφάλι, γιατί από τον τόνο τους κατάλαβα ότι η δήλωση ήταν σημαντική. Και αυτό μου αρκούσε για να βρίσκομαι εκεί.

Μετά τις τυπικότητες φύγαμε από εκεί, και ο REGUNATHA μου είπε ότι μου είχε μια έκπληξη. Του είπα: «Ας ελπίσουμε να μην είναι γυναίκες. Είμαι 61 χρονών και δεν είμαι πια νέος. Αυτόν τον καιρό οι γυναίκες είναι η αγαπημένη μου μορφή συζήτησης, γιατί αντλώ από την επινοητικότητα και την ευφυΐα τους και τρέφομαι και με τα δύο».

Μου είπε ότι θα πηγαίναμε να δούμε μια γυναίκα. «Αλλά ησύχασε, Nando, δεν υπάρχει σεξ στη μέση. Φαίνεται ότι γνωρίζει πολύ καλά το πρόσωπο που ερευνάς, και θα δεις ότι δεν θα σε απογοητεύσει».

«Και άλλωστε, ξέρεις ότι πριν είμαστε τέκτονες, είμαστε ελεύθεροι άνθρωποι με καλό χαρακτήρα!»

«Ναι, αλλά ας μείνουμε ντυμένοι, παρακαλώ». Χαχαχαχαχα.

Περάσαμε την αυλόπορτα του σπιτιού της. Μας υποδέχτηκε μια νεαρή γυναίκα. Θα ήταν γύρω στα 25, αλλά δεν πίστευα ότι ήταν κόρη του SUNDAR — και πράγματι, ήταν η ανιψιά της γυναίκας που μας περίμενε.

Μας καλωσόρισε και μας έβαλε να καθίσουμε στον καναπέ της. Μας πρόσφερε το αναπόφευκτο τσάι, αλλά, σαν καλός Καλαβρός, ρώτησα πότε θα τρώγαμε. Ζούσα δύο μέρες με νερό και το στομάχι μου είχε ήδη κατέβει σε απεργία. Δεν είχε καταλάβει ακόμη ότι δεν ήμασταν στην Ιταλία.

Η γυναίκα συστήθηκε ως RADHA και αμέσως μου έκανε ευθείες ερωτήσεις, ξέροντας ήδη ποιος ήμουν.

Έσκυψα προς τον REGUNATHA και ψιθύρισα: «Radha, σαν εκείνη της Zoho;»

Κι εκείνος, χωρίς να αλλάξει έκφραση, είπε: «Όχι, εκείνη είναι νεότερη. Αυτή είναι σοφότερη».

Είπε ότι είχε διασκεδάσει πάρα πολύ διαβάζοντας το THE WILKINSON SAGA στο gillettenarrative.com. Ίσως το είχε διαβάσει 20 φορές και είχε αναγνωρίσει τον εαυτό της σε ορισμένα σημεία — στη μορφή της θείας της. Ύστερα, με συντριπτική γυναικεία γοητεία, παρότι ήταν 90 χρονών, με ρώτησε αν όλα όσα έγραφε ήταν αληθινά.

Της απάντησα με ένα απλό αστείο: η αλήθεια και το ψέμα είναι δύο αλγόριθμοι της ζωής, και ανάμεσά τους βρίσκεται η αφήγηση, που παραμένει η οπτική έκφραση του μοναδικού ανθρώπου που τη γράφει.

Χαμογέλασε, αλλά δεν ξαφνιάστηκε. Μου είπε ότι ήταν η μόνη απάντηση που μπορούσα να δώσω. Αποκάλυπτε ποιος ήμουν χωρίς να το λέει. Γι' αυτό θα μου έδινε πληροφορίες για τον SUNDAR.

Όταν ήταν μικρός, ζωγράφιζε συνέχεια εκατό μηδενικά, και κανείς δεν καταλάβαινε γιατί. Μια μέρα έβαλε ένα 1 μπροστά τους. Νομίζαμε ότι αντιπροσώπευε τον μελλοντικό του τραπεζικό λογαριασμό. Τριάντα χρόνια αργότερα δούλεψε σε μια εταιρεία που λεγόταν ακριβώς έτσι: Google, από το googol, ένα 1 ακολουθούμενο από 100 μηδενικά.

Όλοι ήταν πάντα έτοιμοι να ρίξουν το φταίξιμο για αυτό το ελάττωμα στη δουλειά της μητέρας του ως στενογράφου. Αλλά

ήμασταν μόνο στην αρχή, και σήμερα καταλαβαίνουμε ότι το ελάττωμα με το οποίο γεννήθηκε δεν αποδείχτηκε τίποτε άλλο παρά τελειότητα.

Μάθαμε από αξιόπιστη πηγή ότι μια μέρα, περιέργη όπως πάντα, η μητέρα του ρώτησε τον γιο της πώς τα κατάφερνε η τράπεζα να του στέλνει υπόλοιπο λογαριασμού με 12 μηδενικά. Εκείνος απάντησε: «Γράφουν τους αριθμούς με το χέρι, σε καλλιγραφικά. Δεν υπάρχει αρκετός χώρος».

Πρόσεξα ότι σε όλη τη διάρκεια των ιστοριών η γυναίκα και ο αδελφός που με συνόδευε — κι αυτός άνθρωπος μεγάλης ηλικίας — αντάλασσαν συχνά βλέμματα συνεννόησης. Αλλά εγώ ήμουν συγκεντρωμένος μόνο σε αυτό που έκανα και δεν κάθισα να αποκρυπτογραφήσω τον κώδικα συμπεριφοράς τους.

Η Radha μού είπε ότι ο Sundar ήταν πάντα αγαπητός και ότι συχνά τον συνόδευαν γυναίκες για την κομπότση, την ευφυΐα και τη γοητεία του. Σχεδόν ένα πορτρέτο του εαυτού μου, αν δεν ήταν η διαφορά στις τσέπες μας.

Όταν ήρθε η στιγμή, διηγήθηκα μερικές ιστορίες από τα 40 χρόνια ταξιδιών μου σε 65 χώρες: ιστορίες μιας ζωής, αστεία και περιπέτειες. Η γυναίκα έμοιαζε τόσο απορροφημένη που μας κάλεσε για δείπνο. Αλλά ευγενικά αποφάσισα ότι δεν ήταν σωστό να δεχτώ. Δεν ήμουν ακόμη έτοιμος.

Καθώς φεύγαμε, μου έδωσε ένα μικρό χαρτάκι και είπε: «Nando, γράψε μου όποτε θέλεις. Δέχομαι την αλληλογραφία σου με μεγάλη χαρά. Και μπορείς να με λες θεία — θα ήμουν περήφανη».

Ο REGUNATHA γελούσε σαν τρελός, κι εγώ δεν μπορούσα να καταλάβω γιατί. Είπε ότι είχαν περάσει τουλάχιστον 30 χρόνια από τότε που είχε βρεθεί σε τέτοια κατάσταση. Του ζήτησα να με

πάει πίσω στο ξενοδοχείο, αλλά πρώτα ήμουν αρκετά περίεργος ώστε να τον ρωτήσω:

«Με συγχωρείς, αλλά η γυναίκα σου τι δουλειά έκανε;»

Χωρίς να το σκεφτεί, απάντησε: «Ήταν στενογράφος».

Ήμουν έτοιμος να εκραγώ, αλλά συγκρατήθηκα. Σε εκείνο το σημείο του ζήτησα να με αφήσει κοντά στο ξενοδοχείο. Θα έβρισκα μόνος μου κάπου να φάω, και την επόμενη μέρα θα έφευγα.

Με ρώτησε αν χρειαζόμουν κάτι άλλο, κι εγώ τον κάλεσα να έρθει στο σπίτι μου στην Καλαβρία όποτε είχε την ευκαιρία. Θα χαιρόμουν πολύ να τον φιλοξενήσω — να του δείξω τι ξέρουμε να κάνουμε καλά εμείς οι Καλαβροί σε όποιο μέρος του κόσμου κι αν βρεθούμε.

Αλλά ποιοι ήταν, στ' αλήθεια, τα πρόσωπα αυτής της ιστορίας;

Αληθινοί άνθρωποι. Δεν τους ρώτησα ποτέ από πού έρχονταν. Απλώς δέχτηκα την παρουσία τους, γιατί αυτό κάνω εδώ και 61 χρόνια — και είμαι βέβαιος ότι ο κόσμος δεν θα με ξεχάσει.

Και μέσα στο χαρτάκι της Ινδής κυρίας βρήκα ένα μήνυμα που έλεγε: «Γύρνα σε μένα όποτε θέλεις. Είσαι πάντα ευπρόσδεκτος». Στο κάτω μέρος ήταν η διεύθυνσή της.

Την επόμενη μέρα γύρισα στον σταθμό. Το τρένο έμοιαζε να μη θέλει να ξεκινήσει, αλλά δεν ήξερα γιατί. Ίσως με περίμενε. Ή ίσως είχε καταλάβει ότι μετά την «ΑΦΡΙΚΗ ΜΟΥ», ένας Καλαβρός μπορούσε να έχει και την «ΙΝΔΙΑ ΜΟΥ».

Ferdinando Frega
BLADEFREGA · Nando the Scribe